

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 17. marts 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 6 (B 95), som hermed besvares.

22. marts 2010

J.nr. 2010-0001043

Spørgsmål nr. 6:

”Hvad agter ministeren at foretage sig i lyset af den række af sager, hvor sagsbehandlerne i kommunerne i forbindelse med sygedagpengesager enten ikke følger eller stiller spørgsmålstejn ved speciallægeerklæringer?

Spørgsmålet skal ses i lyset af, at ministerens i sit svar på L 165 - spørgsmål 20 (2008-09) understregede, at kommunerne skal følge lægens udtalelse, medmindre der er tungtvejende grunde hertil.”

Endeligt svar:

Vi ved, at der ved længevarende sygefravær er en betydelig risiko for at blive sat varigt uden for arbejdsmarkedet. For at imødegå den risiko er det vigtigt, at afgørelser i sygedagpengesager ikke alene er funderet på lægefaglige overvejelser, men på en samlet helhedsvurdering af den sygemeldtes situation.

Når kommunen skal træffe afgørelse i en sygedagpengesag – hvad enten det drejer sig om ydelsen eller tilrettelæggelse af opfølgningen - har kommunen pligt til at indhente de oplysninger, der er påkrævet for, at afgørelsen træffes på tilstrækkeligt oplyst grundlag. I de relevante oplysninger vil selvfølgelig også indgå beskrivelse af helbredsforhold.

Kommunen skal ikke tilsidesætte erklæringer fra speciallæger, men tage dem i betragtning, når der foretages en samlet helhedsvurdering i en sag. Men det er kommunen, og ikke speciallægerne, der skal foretage den endelige vurdering. Dette skyldes ikke mindst, at kommunen har en bred erfaring med arbejdsfastholdelse, bl.a. ved at give aktive tilbud og forskellige former for kompensation. Kommunen har således gode muligheder for at hjælpe den sygemeldte, således at den enkelte ikke parkeres på en passiv ydelse.

Sygedagpengeloven fastslår, at indsatsen over for de sygemeldte skal være foreneligt med behandlingen og sygdommen. Derfor er det indskrevet i vejledningen til loven, at kommunen skal have ganske særlige grunde til ikke at følge en lægefaglig udtalelse om, at sygdomsbilledet udelukker en given indsats.

Det er muligt at klage over kommunens afgørelse i en sag til Beskæftigelsesankenævnet. Nævnet lægger i sine afgørelser vægt på, hvad der fremgår af vejledningen til loven.

Venlig hilsen

Inger Støjberg